

ת"ד 13719/12/17 - מדינת ישראל נגד גליתה يولמן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 17-13719 מדינת ישראל נ' يولמן

לפני כבוד השופט אלעד שור
מדינת ישראל
המאשימה:
נגד

גליתה يولמן
הנאשמים:

החלטה

התיק שבפניו הנה תיק תאונת דרכים, על פי עובדות כתוב האישום בתאריך 25/9/17 יצאה הנואשת עם רכבת מבחןיה, לא נקתה באמצעות זיהירות והולכת רגל נפגעה ונחבלת.

הנאשת כפירה באשמה באמצעות בא כוחה ביום 19/3/19 התנהל דיון הוכחות בתיק, בדין העיד הבוחן המשטרתי אשר חקר את התקיק ובאמצעותו הוגש המסמכים אשר ערכ.

בין היתר ביקשה התובעת המلومדת להגיש את עדותה של הנפגעת, באמצעות הבוחן, שכן זה האחרון הוא שגבה את ההודעה.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

המואשימה ביקשה להגיש את הودעת הנגעה מבלי שתיעיד, שכן לדבריה מספר ימים קודם לדיוון נפטרת הנגעת, לטענת באת כוח המואשימה בהסתמך על סעיף 10א' לפקודת הראות (נוסח חדש), התשל"א-1971, ניתן להגיש את הודעת הנגעה שכן תאונת דרכים הוכחה בדיון ובפסקה בעירית אלימות ומשקרים הרי שנייתן להגיש את ההודעה ואף לסמן על ממצאי ההודעה.

בא כוח הנואשת המלמד התנגד להגשה וטען כי נדרש אמצעי פסול שהביא לידי אי התיאצבות העודה וכי אין כל ראייה לכך שפטירתה המעורבת קשורה באמצעות אמצעי פסול.

על מנת שלא לעכב את המשך הדיון בתיק קבוע כי בשלב זה אינו מקבל את הודעת המעורבת וכי בהמשך תועבר החלטה מפורטת לצדים.

להלן נימוקי החלטתי:

ההיסטוריה החוקית של סעיף 10א' לפקודת הראות (נוסח חדש) קשורה בהtagברות הפשעה ועל חוסר יכולת להגיש עדויות אשר נמסרו על ידי עדים מחוץ למשפט ובהಗעם לבית המשפט חוזרו בהם או סרבו להעיד או חיללה נבצר מהם להתייצב לעדות עקב מעשה פסול.

ראה לעניין זה את דברי ההסבר של הצ"ח 1130, תש"ד ע"מ 80 וכן הצ"ח 1352 תש"ח בעמ' 258.

המואשימה טענה כי הסיבה בעיטה מבקשת הגשת ההודעה במקרה זה הנה הייתה תאונת דרכים נחשבות בעיריות אלימות. אמנם, צודקת באת כוח המואשימה המלמדת כי במקרה ההחלטה אף עניין זה אינו רלוונטי כלל ועיקר לענייננו שכן התנאי הראשוני להגשת הודעה לפי סעיף 10א' הנה כי ההליך הנה הילך פלילי ללא קשר אם מדובר בעירית אלימות או לאחר הילכים בבתי המשפט לטעורה הנם הילכים פליליים משוכה זו נבערתה ללא צורך להכיר באירוע כאיורע אלימות.

המשוכה הבאה שיש לעבור הנה המשוכה אשר נקבעה בסעיף 10א' סעיף קטן ב'.

סעיף קטן ב' מאפשר לבית המשפט לקבל אمراה של עד שנייתה מחוץ למשפט גם אם נתן האمراה אינו עד במשפט כאשר נתן האمراה איננו בן החיים, כפי שביעניינו, "ובלבך שבית המשפט שוכנע שמנסיבות העניין עולה, כי אמצעי פסול שימוש להניא או למנוע את נתן האمراה מלחת את העדות".

ברא, כי פטירתה של העודה המעורבתגב' שמהזה מورد ז"ל ילידת 1937 שהייתה בת 82 בפטירתה אינו קשור חיללה

במקרה פסול הקשור במשפט זה, ניתן לקבל את הודעה אשר מסרה העדה מחוץ לבית המשפט בשל אי קביעותה.

לאור כל האמור מצאתי כי דין הבקשה להגיש את הודעה בנסיבות שונות, להידחות.

המציאות מתחייבת להבהיר את ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, י"ד אדר ב' תשע"ט, 21 ממרץ 2019, בהעדך
הצדדים.